हिरण्यञ्च ब्रह्मलोके महीयते। तदन्ते राजराजः स्याद् वारिव्रतमिहोच्यते"।

वासुदेवद्वादशीव्रतं धरणीव्रते "आषाढेऽप्येवमेवन्तु सङ्कल्प्य विधिना ततः। अर्चयेत्परमं देवं गन्धपुष्पैर्विधानतः। वासुदेवाय पादौ तु कटिं सङ्कर्षणाय च। प्रद्युम्नायेति जठरमनिरुद्धाय वै उरः। चक्रपाणये च भुजौ कण्ठं भूपतये तथा। स्वनाम्ना शङ्खधर्त्रे तु पुरुषायेति वै शिरः। एवमभ्यर्च्य मेधावी प्राग्वत्तस्याग्रतो घटम्। विन्यसेद्वस्त्रयुग्मं तु तस्योपरि ततो न्यसेत्। काञ्चनं वासुदेवं तु चतुर्बाहुं सनातनम्। तमभ्यर्च्य विधानेन गन्धपुष्पादिभिः क्रमात्। प्राग्वत्तु ब्राह्मणे दद्याद्वेदवादिनि सुव्रते" इत्यादि।

विजयाद्वादशीव्रतम् आदित्यपु० "पुष्यर्क्षेण समायुक्ता शुक्ला वै द्वादशी भवेत्। सा प्रोक्ता वासुदेवेन सर्वपापप्रणाशिनी। येऽर्चयन्ति नरास्तस्यां भक्त्या देवं जनार्दनम्। समुपोष्य विमुच्यन्ते पापैस्ते शतजन्मजैः। कर्मणा मनसा वाचा यत्पापं समुपार्जितम्। तत् क्षालयति गोविन्दस्तिथौ तस्यां समर्चितः। स्नानं जपोऽथ वा होमः समुद्दिश्य जनार्दनम्। नरैर्यत् क्रियते तस्यां तदनन्तफलं भवेत्। यस्मान्नाशयते जन्तोः पापं जन्मशतोद्भवम्। पुष्यर्क्षैकादशी तस्मात् प्रोक्ता पापप्रणाशिनी। एवमेव पुरा प्राह भानुः सारथिनं प्रति"। भानुरुवाच "द्वादशी या परा ब्रह्म! पुष्येणैव च संयुता। उपोष्या तु प्रयत्नेन द्वादशी पापनाशनी। पुष्येण द्वादशीयुक्ता शुक्ला वै फाल्गुनस्य च। विजया द्वादशी प्रोक्ता स्वयं सा विष्णुना पुरा। तस्यां दत्तं तपस्तप्तं कोटिकोटिगुणोत्तरम्। एकादश्यां निराहारो द्वादश्यां विष्णुमर्चयेत्। रौप्यसौवर्णपात्रे वा दारुवंशमयेऽपि वा। आच्छाद्य पात्रं वासोभिरहतैः सुपरीक्षितैः। मार्गैश्च मेढ़जैश्चैव सिद्धिः स्याच्छक्त्यपेक्षया। तिलाढ़केन वित्ताद्यैः प्रस्थेन कुटजेन वा। अलाभे चैव गोधूमैः फलं मुख्यं तिलैर्भवेत्"। ब्रह्मवैवर्त्ते "मासि भाद्रपदे शुक्ले पक्षे यदि हरेर्दिनम्। बुधश्रवणयोगश्च प्राप्यते तत्र पूजितः। प्रयच्छति सुतान् कामान् वामनो मनसि स्थितान्। विजया नाम सा प्रोक्ता तिथिः प्रीतिकरी हरेः। सङ्गमः सर्वतीर्थानां सङ्गमे तत्र जायते। शुक्ला भाद्रपदे स्वर्गे कृष्णा कलुषसंक्षयम्। गङ्गायमुनयोः पुण्ये नर्मदासरित्सङ्गमे। सरस्वत्यरुणयोश्चैव सङ्गमे पापनाशने। ब्रह्मवल्मीकाभ्यासे सप्तधारेऽथ वा द्विज!। अन्येषु सङ्गमेष्वेव स्वयमायाति वामनः। तत्र सम्पूजितोऽथासौ जायते प्रेतमोक्षदः। दध्योदनसमायुक्तां वारिधानीं प्रदापयेत्। पूजय त्वं जगन्नाथं वामनः प्रीयतामिति। महापुण्यप्रदा ह्येषा सङ्गमे विजया तिथिः। सर्वपापक्षयो नूनं जायते च उपोषणात्। गृहीत्वा नियमं प्रातर्गत्वा नद्यादिसङ्गमे। सौवर्णं वामनं कृत्वा सौवर्णमाषकेण वा। यथा शक्त्या तु विन्यस्य कुम्भोपरि जगत्पतिम्। पूर्णपात्रे स्थापयित्वा मन्त्रैरेतैः प्रपूजयेत्। एवं कृते तु विजयाव्रतेऽस्मिन् विजया दिने। न दुर्लभतरं किञ्चिदिह लोके परत्र च। दुर्लभा विजया नृणां दुर्लभस्तत्र सङ्गमः"। अग्निपु० "विधानं शृणु राजेन्द्र! यथादृष्टं मनीषिभिः। यथोक्तं नियमं कुर्य्यादेकादश्यामुपोषितः। दन्तकाष्ठं प्रगृह्यादौ वाग्यतो नियतेन्द्रियः। श्रवणद्वादशीयोगे समुपोष्य जनार्दनम्। अर्चयित्वा विधानेन अहं भोक्ष्ये परेऽहनि। नदीनां सङ्गमे स्नायादर्चयेत् यत्र वा मनः। सौवर्णं रक्तसंयुक्तं द्वादशाङ्गुलमुच्छ्रितम्। पीतवस्त्रैः शुभैर्वेष्ट्य भृङ्गारं निर्व्रणं नवम्। हिरण्मयेन पात्रेण अर्घ्यपात्रं प्रकल्पयेत्। दध्यक्षतफलैश्चैव सहिरण्यं सचन्दनम्। नमस्ते पद्मनाभाय नमस्ते जलशायिने। तुभ्यमर्घ्यं प्रयच्छामि बालवामनरूपिणे। मायावी वामनः श्रीशः सौत्रामा तु जगत्पतिः। एवं सम्पूजयित्वा तु द्वादश्यामुदये रवेः। भृङ्गारसहितं वस्त्रं संवत्सरं प्रपूजयेत्। वामनः प्रतिगृह्णातु वामनोऽहं ददामि तम्। वामनं सर्वतोभद्रं विजयार्थं निवेदयेत्। जलधेनुं तथा दद्याच्छत्रं चैव तु पादुके। सहिरण्यानि वस्त्राणि धेनुं चानुडुहं नृप!। यत्किञ्चिद् दीयते तत्र तदानन्त्याय कल्पते। श्रवणद्वादशीयोगे सम्पूज्य गरुड़ध्वजम्। दत्त्वा दानं द्विजातिभ्यो वियोगे पारणं ततः। सिंहस्थिते तु मार्तण्डे श्रवणस्थे निशाकरे। श्रवणद्वादशी ज्ञेया न स्याद् भाद्रपदादृते। दशम्येकादशी यत्र सानुपोष्या भवेत्तिथिः। श्रवणेन तु संयुक्ता सा शुभा सर्वकामदा"। श्रवणेन युक्ताया दशमी साप्युपोष्येर्थः। "पारणं तिथिवृद्धौ तु द्वादश्यामुडुसंक्षयात्। वृद्धौ कुर्य्यात्त्रयोदश्यां तत्र दोषो न विद्यते"। द्वादशीतुल्ये नक्षत्रे द्वादश्यां पारणम् अधिके त्रयोदश्यामित्यर्थः"।